תלמוד בבלי · ראשונים · פסקי תוספות · סדר מועד

פסקי תוספות על חגיגה

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

פסקי תוספות על חגיגה

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/פסקי-תוספות-על-חגיגה/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פירוש א 5
פירוש ב 5
פירוש ג 5
פירוש ד 5
פירוש ה 5
פירוש ו 5
פירוש ז 5
פירוש ח 5
פירוש ט 5
פירוש י 6
פירוש יא 6
פירוש יב 6
פירוש יג 6
פירוש יד 6
פירוש טו 6
פירוש טז 6
פירוש יז 6
פירוש יח 6
פירוש יט 7
פירוש כ 7
פירוש כא 7
פירוש כב 7
פירוש כג 7
פירוש כד 7
פירוש כה 7
פירוש כו 7
פירוש כז 8
פירוש כח 8
פירוש כט 8
פירוש ל 8
פירוש לא 8

פירוש לב 8
פירוש לג 8
פירוש לד 8
פירוש לה 8
פירוש לו 9

פירוש א

חרש שאינו מדבר ואינו שומע פטור מן הראיה וחיגר חולה ברגליו וחולה בגופו וזקן אבל חולה באחד מאיבריו חייב:

פירוש ב

קטן לגבי ראיה שאין יכול לאחוז כו' וסוכה דמצותו בשינה שיעורו שניעור משנתו ואינו קורא אימא ובלולב דמצותו בניענוע היודע לנענע ובעירוב שאינו צריך לאמו:

פירוש ג

ערל שמתו אחיו מחמת מילה חייב אלא ערל שמומר לערלות: ד"ה דמרבה: דף ד ע"ב

פירוש ד

ראיית פנים היתה בעזרה ולא בהר הבית:

פירוש ה

שלוחי מצוה לא יסמכו על נס שאינם ניזוקים:

פירוש ו

אחר שקצר אפי' שבולת אחת יכול לעשות כל שדהו פאה ולא קודם קצירה: ד"ה שאין: דף ו ע"ב

פירוש ז

גמילות חסדים אין לו שיעור בגופו וכן כיבוד אב ואם אבל ממונו לא יבזבז יותר מחומש: ד"ה גמילות חסדים: דף ז ע"א

פירוש ח

מעשר בהמה אינו טובל ומותר לאכול בלא הפרשת מעשר: ד"ה משום: דף ח ע"א

פירוש ט

אם לא הקריבו כל קרבנותיהן מקריבין לשם חגיגה ולשם שלמים לרגל אחר:

פירוש י

נאבדה חגיגתו ברגל חייב להביא אחרת עבר הרגל ונאבדה שוב אינו חייב באחריותו:

פירוש יא

חלה ביום ראשון ונתרפא בשני או קטן והגדיל או עבד ונשתחרר (חייב) [פטור] צ"ע אי כל הני נמי פטירי מהקהל: (ד"ה כיון: דף ט ע"א)

פירוש יב

שגג או טעה ולא התפלל שחרית מתפלל מנחה שתים לא התפלל מנחה מתפלל ערבית שתים: ד"ה או: שם ע"ב

פירוש יג

כל היכא דאיכא שתי מצות [שאינן דומות] לא פרכינן הא אפיקתא (כמו לכם ולא לעובד כוכבים ולא לכלבים): ד"ה דלמא: דף י ע"א

פירוש יד

בא על אשת איש אפשר בתשובה אך קלונו רב ומתכפר ביסורין ותשובה גדולה:

פירוש טו

נשבע לקיים המצוה ואם עבר אין כאן עקירת שבועה דמושבע בהר סיני הוא:

פירוש טז

שכר בעל הבית שליח מעל ובמקח קנוי ובעל הבית משלם קרן ושליח חומש אבל עשה שליחותו הרי הוא כבעל הבית:

פירוש יז

שמים תחילה נבראו אלא הכי פירושו בראשית ברית הארץ אותה ארץ היתה תהו ומפרש והולך כיצד:

פירוש יח

ראוי לגרוס כף רגל חמש מאות וחמש עשרה כמנין ישרה: ד"ה ורגלי: דף יג ע"א

פירוש יט

הנשיאים היו בימי מלכי ישראל והמלך עוסק במלחמות והנשיאים במילי דשמיא:

פירוש כ

הלכתא צדדין אסורין: ד"ה רב אשי: דף יז ע"א

פירוש כא

ביום שמביא קרבנותיו הוא י"ט אפילו אמר הרי עלי עולה או נזירות אסור במלאכה: ד"ה אלא: שם ע"ב

פירוש כב

מטבילין לקדש אם נגעו ידים לספר או בדבר הפוסלן אבל סתם ידים סגי בנטיל' ידים ברביעית: ד"ה כאן: דף יח ע"ב

פירוש כג

גל שנתלש ונפל לארץ מטבילין בו אבל באויר אין מטבילין ומיירי נמי שלא נפלו למקום מדרון אלא בקרקע שוה ושמא דוקא נפלו לגומא אבל בקרקע חלק הוי כנצוק ואין מטהרין אלא באישבורן: ד"ה בתחתונה: דף יט ע"ב

פירוש כד

בגדי עם הארץ מדרס לפרושים ומטמא אדם ובגדים שעליו ובאבן מסמא ובאויר ובשאר כליו שמא נגע במת: ד"ה בגדי:

פירוש כה

הושיט ידו לאמת המים ידו טהורה אבל לא במים שאובין:

פירוש כו

פירות בכי יותן אחר העלאה. אין טבילה מועלת אלא במכוסה כולה כאחת:

פירוש כז

קשר עומד לעולם לא חיית וכשאין של קיימא של עור חיית ולא של בגד דהוי אריג: (ד"ה דקיטרא): דף כא ע"ב

פירוש כח

עירוב מקוואות צריך עיון אי איירי דוקא במקוה חסר אצל שלם או שתי מקוואות שאין בכל אחד שיעור מקוה: ד"ה כעוביה:

פירוש כט

בכלי לתוך כלי גזרינן לקדש כיון דאפילו בתחתון לפנימי אין בו כשפופרת הנוד מה שאין כן בסל: ד"ה מאי: דף כב ע"א

פירוש ל

סנדל מטמא מדרס ולא הרצועה: ד"ה ונפסקה: דף כג ע"א

פירוש לא

כל הטעון ביאת מים מדברי סופרים אין טעון הערב שמש:

פירוש לב

צינורא דעם הארץ הוה כמשקה דמטמא לכלים ולא בעי הערב שמש:

פירוש לג

אפילו כלי חול מצרף לקדש:

פירוש לד

גר שנתגייר ועובד כוכבים שירשו אביהם עובד כוכבים יכול לומר לו טול אתה ע"ז ואני מעות: ד"ה חבר: דף כה ע"ב

פירוש לה

גר יורש אביו מדרבנן:

פירוש לו

מזבח הנחושת לא היה לו גג אלא מלאו בעפר: ד"ה שאני: דף כו ע"ב